

## Arrest

**nr. 308 340 van 14 juni 2024**  
**in de zaak RvV X / IV**

**Inzake:**       **X**

**Gekozen woonplaats:**   **ten kantore van advocaat D. VANDENBROUCKE**  
                                  **Steenakker 28**  
                                  **8940 WERVIK**

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, in aanwezigheid van zijn voogd en advocaat D. VANDENBROUCKE.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### **1. Over de gegevens van de zaak**

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 11 juni 2020, dient op 25 juni 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 14 december 2020 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 7 juli 2021 en op 17 juli 2023.

1.3. Op 21 november 2023 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 23 november 2023, en luidt als volgt:

## **A. Feitenrelaas**

*Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben, een Pasthoun van origine te zijn en afkomstig te zijn uit het dorp Jawarai Kaly, gelegen in het district Koghyani van de provincie Nangarhar. Je bent niet naar school gegaan, wel naar de madrassa.*

*In jouw dorp was er een gevecht ontstaan tussen soldaten van de overheid en de taliban. Toen enkele soldaten gewond waren geraakt, klopten ze op enkele deuren om er om hulp te vragen. Jouw broer, die net zijn legerdienst had volbracht, was bereid te helpen. Hij verzorgde hen en vroeg jou naar de apotheek te trekken om enkele voorgeschreven medicijnen te halen. De dag nadien werd je broer door zijn vriend [E.] op de hoogte gebracht dat iemand de taliban had verwittigd dat jullie in jullie huis overheidspersoneel hadden geholpen. Je broer werd bang en vertrok onmiddellijk. Sindsdien heb je geen nieuws meer van hem. Jij trok met je overige gezinsleden in bij je tante, waarna jij het land werd uitgestuurd, op dertienjarige leeftijd.*

*Op 25 juni 2020 diende je een verzoek om internationale bescherming aan in België.*

*Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te zullen worden door de taliban. Na jouw vertrek werd je vader meegenomen door de taliban, de ouderen kregen hem vrij na vier maanden.*

*Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming worden printscreens van je Facebookprofielen neergelegd, de originele taskara van jou en je vader, kopieën van enkele foto's en werkcertificaten van je broer, de verkiezingskaart van je broer, een familiefoto van jou en je broer, een verslag van het CLB, een vonnis van de jeugdrechtbank, schoolattesten uit België en enkele getuigenissen van Belgen. In zijn schrijven na het tweede onderhoud verwijst je advocaat naar het risico op vervolging dat je loopt omwille van (toegeschreven) verwestering omwille van je al dan niet bewuste aanpassing aan de 'westerse' of Belgische manier van leven.*

## **B. Motivering**

*Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.*

*Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; hebben de persoonlijk onderhouden plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat en jouw voogd die in de mogelijkheid verkeerden om stukken neer te leggen en opmerkingen te formuleren en werd bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, alsook met de algemene situatie in jouw land van herkomst.*

*Wat betreft het attest van het CLB, dat dateert van 14 maart 2022 en werd neergelegd bij het CGVS op 14 juli 2023, en dat aangeeft dat je een IQ hebt van 62, gekoppeld aan beperkte cognitieve en sociaal-emotionele vaardigheden, dient te worden opgemerkt dat de vragen tijdens het persoonlijk onderhoud, zowel dat van het eerste als het tweede, hoewel het CGVS aldus pas drie dagen voor het tweede onderhoud het attest kreeg toegestuurd, zo eenvoudig mogelijk werden geformuleerd. Ook werd verduidelijking gegeven indien de vraag niet duidelijk was, zodat de vragen op het CGVS voor jou toegankelijk waren om te beantwoorden en je niet in de verleiding kwam om willekeurig te gaan antwoorden. Er werd benadrukt dat je altijd om verduidelijkingen of herhalingen mocht vragen als iets niet duidelijk was (notities persoonlijk onderhoud CGVS 1, d.d. 7 juli 2021, p. 2). Er werd gepeild naar je mentale welzijn en er werden meerdere pauzes genomen. Er werd ook aangegeven dat je altijd kon verzoeken om een extra pauze te nemen. Op het eind van je onderhouden stelde je ook de vragen en/of de tolk goed begrepen te hebben (CGVS 1, p. 20-21, CGVS 2, p. 10). Jij noch je voogd of advocaat hebben op enig moment aangegeven dat je het dermate moeilijk had of dat jouw beperkte cognitieve mogelijkheden een impact hadden op jouw vermogen om op adequate wijze aan het persoonlijk onderhoud deel te nemen. Evenmin kan dit uit het verloop van de persoonlijk onderhouden worden afgeleid. Wel integendeel, uit jouw verklaringen en houding tijdens jouw persoonlijke onderhouden blijkt duidelijk dat je matuur genoeg bent om de vragen te begrijpen die het CGVS jou stelde. Ook blijkt nergens uit dat je moeilijkheden zou hebben gehad op cognitief niveau, laat staan dat deze moeilijkheden een verklaring kunnen bieden voor het geheel van de in de bestreden beslissingen aangehaalde argumenten.*

*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.*

*Er dient te worden vastgesteld dat op basis van je verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. Je hebt evenmin een reëel risico op ernstige schade van de Vreemdelingenwet aangetoond.*

*Vooreerst is het toch opmerkelijk dat je amper tot geen informatie kunt geven over het profiel van je broer [E.] voor de Afghaanse overheid. Pas na het aanhalen van je asielmotieven haal je aan dat hij dokter was bij het leger. Opmerkelijk is echter dat je geen enkel verhaal kan vertellen over zijn legerdienst, hoewel hiertoe enkele malen voor uitgenodigd (CGVS 1, p. 9, 17). Evenmin weet je waar hij actief was, noch of het op dezelfde plaats was, of elders (CGVS, p. 9, 10). Ook weet je niet of hij ooit de wapens had opgenomen of niet (CGVS, p. 10). Tot slot gevraagd naar zijn rang of positie, moet je eveneens het antwoord schuldig blijven. Zelfs tijdens je tweede onderhoud geef je aan dat je helemaal niets over het werk van je broer in het leger kunt zeggen, wat opmerkelijk is gezien je in contact staat met je moeder en vader (notities persoonlijk onderhoud CGVS 2, d.d. 17/07/2023, p. 4; p. 6-7). Geconfronteerd met de benaming Strike Kandak, waarin hij actief zou zijn geweest volgens de door jou neergelegde documenten, doet dit geen belletje bij jou rinkelen (CGVS, p. 6). Dat je helemaal geen informatie kunt geven over het werk van je broer bij het leger ondermijnt vanzelfsprekend de geloofwaardigheid ervan. Ook van een jongere mag namelijk worden aangenomen dat hij, gezien zijn vlucht erdoor uit zijn thuisland, enige informatie over zijn naaste familieleden kan geven. Te meer je er wel ruim de tijd voor had jou te informeren, en de verschillende documenten die je erover neerlegt. Wat evenzeer dient te worden opgemerkt zijn je wisselende verklaringen betreffende de scholingsgraad van je broer. Bij je eerste onderhoud op het CGVS wist je niet of hij, in tegenstelling tot jou, school had gelopen (CGVS 1, p. 6, 17), terwijl je tijdens je tweede onderhoud aanhaalt dat hij zijn volledige studies had afgemaakt (CGVS 2, p. 6). Jouw onbestaande kennis over het werk van je broer en je wisselende verklaringen doet besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan je beweringen dat jouw broer, die een kleine 20 jaar ouder was dan jou (CGVS 1, p. 5), voor de Afghaanse overheid heeft gewerkt. Hierdoor komt ook de geloofwaardigheid van jouw asielfeiten, die grotendeels steunen op de professionaliteit van je broer als dokter, zoals je zelf ook bevestigt, in het gedrang (CGVS 1, p. 17). Wat betreft de documenten en foto's die je neerlegt ter staving van de werkzaamheden van je broer dient te worden opgemerkt dat, naast jouw onbestaande kennis erover (CGVS 2, p. 6, 8), het wel zeer merkwaardig is dat de registratiekaart voor de verkiezingen aangeeft dat je broer geboren werd in 1386 Afghaanse kalender, terwijl zijn zogenaamde legercertificaten aangeven dat hij bijvoorbeeld een opleiding zou hebben gevolgd in 1387, aldus op een leeftijd van 1 jaar. Deze vaststelling ondermijnt vanzelfsprekend jouw geloofwaardigheid ten stelligste, alsook de authenticiteit van deze kopieën waarvan sowieso de echtheid al niet kan worden nagegaan. Ook blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten (zie informatie in het administratief dossier). De foto waarop jij zou staan met de persoon waarvan je beweert dat hij jouw broer is, samen met andere familieleden, zegt niets over jouw familieband en asielmotieven.*

*Aangezien je de werkzaamheden van jouw broer niet aannemelijk weet te maken, zijn de door jou geschetste vervolgingsfeiten evenmin plausibel gezien je deze rechtstreeks linkt aan de voormalige activiteiten van je broer (CGVS 2, p. 6).*

*Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan je vrees voor Daesh (CGVS 2, p. 6). Frappant hierbij is dat je deze vrees niet kenbaar maakte tijdens je eerste onderhoud, alsook heb je geen persoonlijk vervolgingsfeiten meegemaakt met leden van Daesh toen je nog in Afghanistan was (CGVS 2, p. 6). Uit niets blijkt dan ook dat je bij terugkeer enig probleem met Daesh zou ondervinden.*

*Aangaande jouw vervolgingsfeiten met de taliban dient vastgesteld dat je er evenmin in slaagt deze geloofwaardig te maken. Het is namelijk weinig aannemelijk dat je helemaal niets kunt zeggen over de verwondingen van de soldaten die bij jullie thuis kwamen aankloppen noch hoelang ze bij je thuis bleven noch op welke manier ze vertrokken waren (CGVS 1, p. 17, p. 18). Nochtans blijkt uit je verklaringen dat je de gewonden hebt gezien, dat je broer je kwam meedelen dat ze vertrokken waren en dat je broer zelf de dag nadien zou zijn vertrokken (CGVS 1, p. 18). Gezien je zelf thuis was, mag enige uitleg worden verwacht over heel het gebeuren. De vaststelling dat je geen enkele doorleefde beschrijving kan geven die een beeld kan schetsen over de situatie toen, ondermijnt de geloofwaardigheid ervan. Daarnaast weet je pas bij je tweede onderhoud wie in het gevecht met het leger gedood was van de taliban, maar roept het vragen op dat je bij deze twee personen geen enkele bijkomende informatie kunt geven, terwijl de taliban net wraak op jouw gezin wil uitoefenen omwille van hun dood (CGVS 2, p. 9).*

Evenmin kan je enige concrete informatie kwijt over de vervolgingsfeiten die nadien zouden hebben plaatsgevonden. Zo heb je het raden naar hoe of wie exact tegen je broers vriend vertelde dat de taliban op de hoogte was wat je broer in jullie huis had gedaan, noch wat er exact werd verteld tegen je broer (CGVS 1, p. 19). Frappant is ook dat je tijdens je eerste onderhoud op het CGVS meegaf dat je, bijna 2 jaar na jouw vertrek, niet wist of de taliban bij je vader verhaal waren komen halen na jouw vertrek en je het zelfs niet had gevraagd (CGVS 1, p. 19), terwijl je bij je tweede onderhoud aanhaalt dat je vader eind 2021 tot de eerste maand van 2022 vier maanden lang gearresteerd geweest werd door de taliban (CGVS 2, p. 5). Daarbij verklaar je dat de taliban voor zijn arrestatie en ook nadien nog kwamen dreigen, wat opmerkelijk is, gezien jouw desinteresse in een stand van zaken na je vertrek tot aan je eerste onderhoud. Bovendien is het weinig plausibel dat de taliban meer dan twee jaar na jouw vertrek, nadat ze reeds de macht hadden overgenomen, jouw vader nog zouden zijn komen arresteren om zijn beide zonen te zoeken. Dat de taliban, die reeds de macht hadden, nog tijd en energie zouden steken daarin, is hoegenaamd niet aannemelijk. Dat ze ook nadien nog jullie huis kwamen onderzoeken evenmin (CGVS 2, p. 4). Het is weinig coherent dat de taliban nadien jouw vader dreigden te doden indien hij jou en je broer niet zou geven, maar ze hem na vier maanden gevangenschap eenvoudigweg vrijlieten met de belofte van de dorpsoudsten dat ze jou en je broer zouden presenteren, wat ze tot nader orde niet hebben kunnen doen (CGVS 2, p. 5). Je ouders verblijven bovendien nog steeds in je dorp (CGVS 2, p. 8). Die weinig coherentie houding van de taliban is weinig geloofwaardig. Bovendien kan je geen enkele informatie geven over de negen talibanleden die na de vrijlating van je vader jullie huis kwamen doorzoeken (CGVS 2, p. 5).

Gezien al deze vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan het door jou aangehaalde asielrelaas, waarop je jouw asielmotieven steunt. Je bent er dan ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat je in Afghanistan een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève.

Wat betreft jouw integratie in België, gestaafd met drie getuigenverslagen, je CV, attesten van je school en werk en rekeninguittreksels (CGVS 2, p. 3), dient vooreerst gewezen te worden op de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)) waaruit niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden

*zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.*

*Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.*

*In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Jouw voogd haalde in haar schrijven aan dat je er een redelijk westerse levensstijl hebt aangenomen, dat je niet volledig meedoet aan de ramadan, enkele Belgische vrienden hebt en een Belgisch meisje had als vriendin. Jouw leerlingenbegeleider haalde aan dat je een gemotiveerde en goede werker bent en beleefd en gedreven. Jouw ex-begeleidster schrijft dat je je blijft inzetten om te integreren, dat je studentenwerk deed, je graag fitnest en cricket speelde. Zelf bevestig je dat je sport in België, werkt en school loopt. Jouw vrienden zeg je zelf bestaan zijn momenteel voornamelijk uit verzoekers om internationale bescherming (CGVS 2, p. 3). Jouw advocate benadrukt nog jouw verblijf van drie jaar in België (CGVS 2, p. 9). Wat betreft de redenen aangehaald door je voogd dient te worden aangestipt dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen (bijvoorbeeld kledij, sociale omgang, ...) gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Bepaalde aanpassingen aan heersende culturele normen en waarden zijn niet onoverkomelijk en je toont niet aan dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij een terugkeer naar Afghanistan en aanpassing aan de aldaar geldende normen en waarden. De door jou, jouw voogd en advocaat aangehaalde algemeenheden kunnen niet als fundamentele rechten worden beschouwd waarvan een beknotting of inperking tot onmenselijke behandeling zou kunnen leiden. Jullie laten dan ook na in concreto aan te tonen dat je dermate verwesterd zou zijn dat je zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en jouw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Voorts blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan niet dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijven jij maar ook je voogd en advocaat echter in gebreke. Jouw advocaat laat in zijn schrijven na in concreto aan te tonen dat je verwesterd zou zijn dat jij je niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden. Bovendien spreekt het door jou neergelegde attest en bevestigt door je advocaat dat je over een laag adaptief gedrag in België beschikt. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat jij totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen.*

*Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot dertienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven (CGVS 1, p. 5), waaruit kan worden afgeleid dat je gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen (CGVS 1, p. 5; CGVS 2 p. 4). Dat je geen inlooperperiode gegund zal worden, zoals je advocaat schrijft, kan dan ook niet worden gevolgd, gezien je kennis van je thuisland. Bovendien stel je contacten te onderhouden met jouw familie, die nog steeds zoals reeds aangehaald in jouw dorp verblijven (CGVS 2 p. 8). Voorst blijkt, zoals reeds gesteld, uit jouw verklaringen dat je in België voornamelijk buitenlandse vrienden hebt. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Hierbij dient te worden aangestipt dat uit je verklaringen blijkt dat de taliban er op het moment van je verblijf reeds machtig waren en overal rondliepen en ze toen reeds in staat waren hun regels af te dwingen, zoals blijkt uit jouw verklaringen over hun verbod om school te lopen en de arrestatie van leraars (CGVS 1, p. 13-14). Er kan dan ook niet aangenomen worden dat je de huidige sociale codes en religieuze conventies in Afghanistan niet zou begrijpen, zoals je advocaat aangeeft door te verklaren dat je het moeilijk hebt met het naleven van regels en het aanvaarden van gezag en autoriteit. Uit niets blijkt dat je bij terugkeer naar je vertrouwde thuisomgeving vervolging dient te vrezen in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omwille van je verblijf in Europa.*

*Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Je advocaat laat na zijn verklaring te concretiseren. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

*Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.*

*Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.*

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.*

*In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.*

*In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.*

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf), de **COI Focus Afghanistan**. **Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/>*

[files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](#), EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf), de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter

*niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.*

*ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.*

*In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.*

*De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

*De door je voogd neergelegde attesten en schrijven van je advocaat, en het vonnis van de jeugdrechtsbank waaruit onder andere blijkt dat je problemen kent op sociaal-emotioneel vlak en dat je een laag IQ hebt en dat jij het moeilijk hebt met het naleven van regels en het aanvaarden van gezag en autoriteit, tonen niet aan dat er in jouw hoofde een persoonlijke omstandigheid bestaat die tot gevolg heeft dat jij, in vergelijking met een andere persoon, een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Er dient te worden opgemerkt dat je, ondanks je mentale beperking, reeds 13 van de 17 jaar in Afghanistan hebt gewoond, in een regio die je toen jij er was omschrijft als onstabiel waar veel gevechten plaatsvonden en de taliban dan wel de overheid eens de macht overnamen en waar ook Daesh even voet aan de grond had (CGVS 1, p. 13-14). Noch jij, noch je voogd, noch je advocaat tonen aan dat jij omwille van de elementen aangehaald in de verslagen bij terugkeer een verhoogd risico zou lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.*

*In het verslag van het CLB, dat dateert van maart 2022, waarin staat dat je gedragsproblemen vertoonde, en moeilijkheden hebt met regels en gezag, dient te worden opgemerkt dat het CLB hierbij zelf rekening houdt met contextfactoren op jouw functioneren als zijnde uw status als niet-begeleide minderjarige jongen. Dat je in Afghanistan evenmin met gezag zal kunnen omgaan is een blote bewering die aldus geen weerslag vindt in de attesten.*

*Aldus wordt geen verhoogd risico in jouw hoofde, in vergelijking met enig ander persoon, aangetoond, laat staan een dermate verhoogd risico gezien de hierboven aangegeven drastische afname van willekeurig geweld dat je in aanmerking zou komen voor subsidiaire bescherming zoals voorzien in artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet.*

*Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.*

*Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.*

*Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).*

*Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).*

*Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).*

*Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.*

*Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.*

*Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet*

staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf),

**EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Key\\_Socio\\_Economic\\_Indicators\\_Focus\\_Kabul\\_City\\_Mazar\\_Sharif](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif) en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit

heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

De overige door jou neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. De taskara van jou en jouw vader zegt enkel iets over jullie identiteit en nationaliteit, maar niets over jouw asielmotieven. Ook jouw prints van je Facebookprofielen zeggen niets over jouw asielmotieven.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

*Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."*

### **2. Het verzoekschrift**

Verzoeker voert een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht, van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag) en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Hij betoogt dat hij steeds eenduidige en coherente verklaringen heeft afgelegd en hij steeds de waarheid heeft verteld. Hij citeert uit een arrest van de Raad van 13 mei 2011 met nr. 61.417 en stipt aan dat het verzwijgen van een deel van het relaas en het afleggen van bedrieglijke verklaringen op zich niet volstaat om iemand de vluchtelingenstatus te weigeren.

Hij meent dat er onvoldoende rekening gehouden werd met zijn jonge leeftijd en wijst op rechtspraak van de Raad dienaangaande. Hij vervolgt dat de commissaris-generaal evenmin afdoende rekening heeft gehouden met zijn psychische problemen. Hij stelt dat hij hieromtrent diverse attesten heeft voorgelegd en dat de commissaris-generaal nagelaten heeft deze te behandelen. Hij voegt bij zijn verzoekschrift nog een functioneringsverslag van GO STROOM. De weerhouden tegenstrijdigheden zijn volgens hem niet zwaarwichtig genoeg om daaruit af te leiden dat zijn relaas weinig aannemelijk is. In zoverre er sprake zou zijn van inconsistenties, meent hij dat die niet raken aan de kern van zijn asielaanvraag en aldus niet verhinderen zijn relaas geloofwaardig te bevinden. Hij verwijt de commissaris-generaal veel eigen interpretaties van de feiten te maken, zonder dat deze interpretaties gesteund zijn op objectieve informatie.

Verwijzend naar de beleidsnota van het CGVS, verzoekt hij rekening te houden met zijn profiel. Hij stelt dat er niet ontkend kan worden dat hij een risicoprofiel heeft en stipt nog aan dat de taliban niet beschouwd kan worden als een actor van bescherming en dat er momenteel geen intern vestigingsalternatief binnen Afghanistan voorhanden is.

Hij vervolgt dat hij behoort tot de groep van jonge 'verwesterde' Afghanen, waardoor hij een risicoprofiel heeft en behoort tot een sociale groep, omschreven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Hij zet uiteen dat de gepercipieerde verwestering er duidelijk voor zorgt dat men na terugkeer als afwijkend wordt beschouwd in de directe omgeving en dat jonge Afghanen door een jarenlang verblijf in het Westen bepaalde westerse waarden en gewoonten internaliseren die fundamenteel zijn voor hun identiteit. Verzoeker verwijst dienaangaande onder meer naar een rapport van Asylos, een studie van F. Stahlmann, naar een arrest van de Raad van 29 april 2020, naar een artikel van Schuster en Majidi, naar een artikel van E. Bowerman en naar een onderzoek van Ceri Oeppen en Nassim Majidi waarna hij aanstipt dat het beschikken over sociale en familiale netwerken essentieel is om te overleven in de Afghaanse samenleving. Voorts citeert verzoeker nog uit EASO rapporten van 2017 en 2020. Hij meent dat jonge 'verwesterde' Afghanen bij terugkeer gezien worden als 'besmet' en als een mislukking waardoor zij het risico lopen slachtoffer te worden van afwijzing en geweld binnen de gemeenschap. Hij vervolgt dat de eis om 'het spel mee te spelen' in strijd is met het beginsel dat vluchtelingen niet gedwongen mogen worden om ontwijkende maatregelen te nemen. Hij legt uit dat Afghanen die zich identificeren met westerse waarden het doelwit kunnen zijn van opstandelingengroepen omdat zij kunnen gezien worden als on-islamitisch, pro-regeringsgezind of spionnen. Hij vervolgt dat hij een deel van zijn puberteit, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, in Europa heeft doorgebracht. Hij stelt dat zijn jonge leeftijd en zijn beperkte intelligentie maken dat hij erg beïnvloedbaar is en dat kan worden aangenomen dat hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving via school waar hij sociale contacten en vriendschappen heeft gesloten met Belgische jongeren, het verblijf in het opvangcentrum, ..., onbewust westerse gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt die hij, gelet op zijn jonge leeftijd en zijn mentale beperking, niet steeds zal kunnen verbergen of waarvan hij zich niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan plaatselijke gebruiken en normen terug in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Hij wijst op zijn herkomst uit Nangarhar en op het hoger belang van het kind dat dient te primeren. Hij stelt nog dat hem ontbreekt aan een sociaal netwerk in Afghanistan of minstens dat dit netwerk niet de nodige bescherming kan bieden. Hij wijst bovendien op de hogere beschermingsnood bij kinderen vanwege de hoge mate aan kwetsbaarheid.

Ten slotte beroept hij zich op het voordeel van de twijfel.

In ondergeschikte orde meent hij aanspraak te kunnen maken op de subsidiaire beschermingsstatus. Hij schetst de veiligheidssituatie in Afghanistan en stelt dat de machtsovername door de taliban geleid heeft tot een uiterste verslechtering ervan. Hij meent dat hij een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon riskeert als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. In weerwil van de bestreden beslissing meent hij dat Nangarhar als zeer onveilig moet worden beschouwd en verwijst hij naar het rapport van EASO. Hij verwijt de commissaris-generaal geen analyse gemaakt te hebben van zijn district en verwijst nog naar het reisadvies dat op heden van kracht is. Hij wijst erop dat hij in geval van terugkeer het slachtoffer zal worden van een onmenselijke of vernederende behandeling, in strijd met artikel 3 van het EVRM. Verwijzend naar de zaak *Sufi en Elmi en S.H.H. tegen het Verenigd Koninkrijk* meent hij dat op basis van de beschikbare informatie niet uit te sluiten valt dat de taliban de verantwoordelijke actoren zijn voor de precaire socio-economische en humanitaire situatie. Hij benadrukt dat hij thans bijdraagt aan de samenleving en dat een terugkeer naar Afghanistan een psychologische ontreding bij hem teweeg zal brengen. Hij meent dat hij door zijn loutere aanwezigheid in Afghanistan in het algemeen en in zijn district in het bijzonder, een reëel risico op de in artikel 15, sub c) van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging loopt. Hij vervolgt dat hij afkomstig is uit het district Khogyani, wat volgens hem betwist gebied is, dat hij slechts een beperkte scholing gekregen heeft, psychische problemen heeft en reeds meerdere jaren geleden uit Afghanistan is vertrokken. Het administratief dossier bevat volgens hem geen elementen die aantonen dat hij over voldoende maturiteit beschikt om ook bij een terugkeer naar Afghanistan de gevaarlijke situaties naar behoren in te schatten teneinde zijn dorp van herkomst en zijn aldaar verblijvende familie te bereiken.

### 3. Nieuwe stukken

#### 3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgend nieuw stuk:

- Functioneringsverslag.

3.2. Op 27 mei 2024 maakt de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin hij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan hij telkens de weblink vermeldt:

- EUAA *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 4 november 2022;
- EUAA *Country Guidance: Afghanistan* van januari 2023;
- EUAA *Afghanistan Security Situation* van augustus 2022;
- EASO *Afghanistan Country Focus* van januari 2022;
- EUAA *Country Guidance: Afghanistan* van mei 2024
- EUAA *Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city* van augustus 2022;
- EASO *Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City* van augustus 2020;
- EUAA *Afghanistan Targeting of individuals* van augustus 2022;
- UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan* van juni 2023;
- COI *Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghansen sinds de machtsovername door de Taliban* van 14 december 2023;
- EUAA *COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024.

### 4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

#### 4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

#### 4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de

betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

#### 4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest hij gedood te worden door de taliban omdat zij op de hoogte waren dat hij en zijn broer overheidspersoneel geholpen hadden met hun verwondingen.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag en baseert hij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- (i) Er kan geen geloof gehecht worden aan verzoekers bewering dat zijn broer voor de Afghaanse overheid heeft gewerkt daar hij (a) amper tot geen informatie kon geven over zijn broers tewerkstelling en (b) wisselende verklaringen aflegt over de scholingsgraad van zijn broer;
- (ii) De door verzoeker neergelegde documenten kunnen niet leiden tot een andersluidende appreciatie gezien (a) hij geen kennis heeft over de documenten en foto's die hij neerlegt ter staving van zijn broers werkzaamheden; (b) het zeer merkwaardig is dat de geboortedatum op zijn broers registratiekaart voor de verkiezingen onverenigbaar is met de datum van de opleiding die wordt aangegeven op de legercertificaten; (c) het slechts kopieën betreffen waarvan de echtheid niet kan worden nagegaan; (d) de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in het algemeen erg onzeker is gelet op de wijdverspreide corruptie bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten; (e) de foto waarop hij zou staan met zijn broer en andere familieleden niets zegt over hun familieband en zijn asielmotieven;
- (iii) Er kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers vrees voor Daesh nu hij (a) deze vrees niet kenbaar maakte tijdens zijn eerste onderhoud; (b) hij in Afghanistan geen persoonlijk vervolgingsfeiten heeft meegemaakt met leden van Daesh; (c) uit niets blijkt dat hij bij terugkeer enig probleem met Daesh zou ondervinden;
- (iv) Verzoeker slaagt er niet in zijn vervolgingsfeiten met de taliban geloofwaardig te maken nu (a) hij geen doorleefde beschrijving kan geven die een beeld kan schetsen over de situatie waarbij de gewonde soldaten aanklopten bij zijn huis; (b) hij pas bij het tweede onderhoud weet welke talibanleden gedood werden in het gevecht met het leger, doch bij deze twee personen geen enkele bijkomende informatie kan geven; (c) hij het raden heeft naar hoe of wie tegen zijn broers vriend vertelde dat de taliban op de hoogte waren van wat zijn broer had gedaan, noch wat er exact verteld werd; (d) hij pas bij zijn tweede onderhoud aanhaalt dat zijn vader vier maanden gearresteerd werd door de taliban; (e) de houding van de taliban bij de bedreigingen en de arrestatie van zijn vader weinig coherent is; (f) hij geen enkele informatie kan geven over de negen talibanleden die na de vrijlating van zijn vader hun huis kwamen doorzoeken;
- (v) Verzoeker haalt geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer naar Afghanistan, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging omdat (a) de door hem, zijn voogd en zijn advocaat aangehaalde gemeenschappen niet beschouwd kunnen worden als fundamentele rechten waarvan een beknutting of inperking tot onmenselijke behandeling zou leiden; (b) uit de beoordeling van zijn verklaringen niet blijkt dat hij vóór zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat hij een specifiek profiel heeft dat het risico loopt om door de taliban te worden vervolgd; (c) uit het door hem neergelegde attest, dat bevestigd wordt door zijn advocaat, blijkt dat hij over een laag adaptief gedrag in België beschikt; (d) hij tot dertienjarige leeftijd in Afghanistan heeft verbleven en aldus gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen; (e) hij nog steeds contacten onderhoudt met zijn familie in Afghanistan; (f) hij in België voornamelijk buitenlandse vrienden heeft; (g) niet kan worden aangenomen dat hij de huidige sociale codes en religieuze conventies in Afghanistan niet zou begrijpen nu uit zijn verklaringen blijkt dat de taliban op het moment van zijn verblijf reeds machtig waren en toen reeds in staat waren regels af te dwingen.

4.3.3. In zijn verzoekschrift vestigt verzoeker er de aandacht op dat hij door zijn jonge leeftijd en beperkte intelligentie erg beïnvloedbaar is en geeft hij een uitgebreide uiteenzetting waarom hij in zijn hoedanigheid als terugkeerder uit het Westen een vrees koestert bij terugkeer naar Afghanistan.

4.3.3.1. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het '*Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice*' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het '*Taliban General Directorate of Intelligence*' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrasa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijsstelsel onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak

opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een mahram. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA *Afghanistan security situation*, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130). Een professor aan de *American University of Afghanistan* wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni

2022, p. 23-24 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, *Afghanistan, "Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 December 2021 in EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA *Afghanistan targeting of individuals* augustus 2022, p. 53-55; *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *Afghanistan: targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "verwesterd" worden

gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of buren omdat ze worden gezien als “verraders” of “ongelovigen”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘zina’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA *Country Guidance* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, bijtreden (EUAA *Country guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 57-61).

4.3.3.2. Inzake verzoeker, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, dient bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming ook rekening te worden gehouden met het principe van het hoger belang van het kind.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is verankerd in het EU-recht via artikel 24, § 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest).

Artikel 24, § 2 van het Handvest bepaalt het volgende:

*“2. Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging.”*

Deze bepaling geeft kinderen het recht hun belangen te zien beoordeeld worden en als primaire overweging in rekening genomen worden bij alle beslissingen die hen direct of indirect raken. Artikel 24, § 2 van het Handvest is van toepassing op alle kinderen, inclusief verzoekers om internationale bescherming.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is eveneens vervat in artikel 20(5) en overweging 18 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming

genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: Kwalificatierichtlijn).

Artikel 20(5) van de Kwalificatierichtlijn stelt:

*“5. Bij de uitvoering van de bepalingen van dit hoofdstuk die betrekking hebben op minderjarigen, laten de lidstaten zich primair leiden door het belang van het kind.”*

Overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn luidt als volgt:

*“(18) Het „belang van het kind” dient bij de uitvoering van deze richtlijn een van de hoofdoverwegingen van de lidstaten te zijn, overeenkomstig het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 1989. Bij de beoordeling van het belang van het kind dienen de lidstaten met name terdege rekening te houden met het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige, in overeenstemming met zijn leeftijd en maturiteit.”*

Bijgevolg dient het belang van het kind bij de uitvoering van de Kwalificatierichtlijn een van de overwegingen te zijn.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige. Hieruit volgt dat overwegingen met betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor.

De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende – desgevallend concurrerende of moeilijk te verzoenen - elementen tegen elkaar worden afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen.

Het identificeren, onderzoeken en beoordelen van het hoger belang van het kind worden meegenomen in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeker.

Bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van een (minderjarige) verzoeker om internationale bescherming zijn zowel objectieve als subjectieve factoren relevant. Het kan zijn dat een minderjarige niet in staat is om zijn vrees te uiten wanneer dit verwacht zou worden of, omgekeerd, de vrees overdrijft. In dergelijke omstandigheden moeten besluitvormers een objectieve inschatting maken van het risico dat de minderjarige zou lopen, ongeacht de vrees van de minderjarige. Naast leeftijd kunnen ook andere identiteitsgebonden, economische en sociale kenmerken van de minderjarige – zoals de familiale achtergrond, klasse, kaste, gezondheid, opleiding en inkomensniveau - het risico op schade vergroten, invloed hebben op het soort vervolgingsgedrag ten aanzien van de minderjarige en het effect van de schade op de minderjarige verergeren (UNHCR, *“Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 22 December 2009”*, § 11-12).

4.3.3.3. Verzoeker betoogt dat rekening gehouden moet worden met zijn profiel. Hij preciseert dat hij wegens zijn langdurig verblijf in het buitenland een zeer groot risico op vervolging loopt en hij door zijn jonge leeftijd en beperkte intelligentie erg beïnvloedbaar is. Hij legt uit dat kan worden aangenomen dat hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving via school waar hij sociale contacten en vriendschappen heeft gesloten met Belgische jongeren en zijn verblijf in het opvangcentrum onbewust westerse gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt die hij niet steeds zal kunnen verbergen of waarvan hij zich niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan plaatselijke gebruiken en normen terug in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Hij wijst op zijn herkomst uit Nangarhar en voert aan niet over een sociaal netwerk te beschikken in Afghanistan.

4.3.3.4. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekers raadsman op 14 juli 2023, zijnde enkele dagen voor het tweede persoonlijk onderhoud, de commissaris-generaal ervan per e-mail op de hoogte heeft gebracht dat hij bijzonder procedurele noden wenst aan te vragen voor zijn cliënt (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 12). Hij verwijst hierbij naar een verslag van het CLB van

14 maart 2022 dat werd opgesteld omdat de school zich zorgen maakte over verzoekers trage leervorderingen en gedragsproblemen en meer zicht wilde krijgen op zijn cognitieve mogelijkheden in functie van zijn verdere schoolloopbaan (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 4). De concrete vaststellingen van het verslag luiden als volgt. Het non-verbaal intelligentieonderzoek situeert verzoeker verstandelijk op een zeer laag niveau, met een totaal IQ van 62 en een algemene leeftijdsequivalent van vijf jaar en negen maanden bij een chronologische leeftijd van vijftien jaar en zeven maanden. Zowel voor vloeiende intelligentie, dit is de vaardigheid om te redeneren en probleemoplossend te denken bij niet-aangeleerde taken, als voor visuele informatieverwerking, dit is de vaardigheid om gebruik te maken van visuele beelden om problemen op te lossen, haalt verzoeker een zeer lage score. Betreffende zijn sociaal aanpassingsgedrag situeren zowel de contextbegeleider als de zorgcoördinator verzoeker op een laag tot zeer laag niveau, waarbij ook zijn anders taligheid een belangrijke rol speelt. Op basis van deze resultaten wordt aangeraden om verzoeker naar een aangepaste school te sturen. Verzoekers raadsman voert aan dat deze informatie niet enkel relevant is voor het verloop van het gehoor, maar ook voor de beoordeling van verzoekers vrees bij terugkeer naar Afghanistan. Hij preciseert dat het door verzoekers zeer laag IQ en zijn zeer laag sociaal aanpassingsvermogen hoogstwaarschijnlijk niet mogelijk zal zijn om zich onmiddellijk te schikken naar de normen en regels van de taliban die van toepassing zijn in zijn regio van herkomst. De commissaris-generaal heeft enerzijds aan verzoeker procedurele noden verleend omwille van zijn beperkte cognitieve mogelijkheden zoals beschreven staat in de bestreden beslissing en die door verzoeker onbesproken worden gelaten en aldus niet worden bekritiseerd. Anderzijds oordeelt de commissaris-generaal dat verzoekers laag adaptief gedrag in België net tot gevolg heeft dat niet kan worden aangenomen dat hij totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en benadrukt zij in de beslissing dat blijkt dat verzoeker het moeilijk heeft met het naleven van regels en het aanvaarden van gezag en autoriteit. De vraag stelt zich in welke mate verzoeker, rekening houdend met zijn specifieke profiel bij terugkeer naar Afghanistan 'het spel zal kunnen spelen'. Op grond van de in het rechtsplegingsdossier aanwezig zijnde stukken worden volgende vaststellingen gemaakt.

Het voormelde verslag van het CLB van 14 maart 2022 geeft een samenvatting weer van de intakegesprekken met de school en de leefgroep waaruit blijkt dat verzoeker niet echt een open leerhouding had en er veel incidenten waren ten gevolge van zijn gedragsproblemen. Er wordt gesteld dat dit vaak gebeurde bij nieuwe leerkrachten die hard vasthouden aan regels en gezag. Ook het centrum geeft aan dat verzoeker vooral botst op regels en gezag en een grote nood heeft aan vrijheid waardoor zijn gedrag en welbevinden tijdens de *time-out* in de studio beter was. Ze waarschuwen dat de situatie slecht verloopt en dat hoewel hem externe hulpverlening werd aangeboden, hij hier niet voor open leek te staan. Uit de observaties van de persoon die het onderzoek leidde, blijkt dat verzoeker weinig spontaan vertelt en veel aanmoediging nodig heeft, dat hij snel gefrustreerd raakt wanneer hij nog moet verder werken of op momenten dat hij iets niet kan en dat voorspelbaarheid belangrijk is. Ook uit de getuigenis van verzoekers voogd kan worden afgeleid dat hij het door zijn beperkte cognitieve en sociale vaardigheden moeilijk heeft om zich aan te passen aan verschillende situaties (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 10). Zijn voogd benadrukt dat verzoeker zeer hard lijdt onder de lange behandelingsduur van zijn beschermingsverzoek en dat hij reeds drie bewogen jaren heeft meegemaakt in België waarbij hij zich diende aan te passen aan school, aan het leven in Vlaanderen en aan verschillende leefgroepen. Zijn voogd preciseert dat verzoeker bij de leefgroep in het jongenstehuis Don Bosco te Boechout botste op regels, normen, voorschriften, vaste uren en vaste structuur wat leidde tot aanvaringen met de begeleiding. Ze geeft aan dat verzoeker duidelijk moeite ondervindt in het omgaan met autoriteit en aangezien hij zich niet langer goed voelde in het jongenstehuis in Boechout werd hij in samenspraak met de begeleiding en Fedasil overgeplaatst naar een gelijkaardige instelling in Brugge. Ondertussen zou hij verhuisd zijn naar een eigen kleine woning via begeleid zelfstandig wonen in Torhout. Sinds 18 juli 2023 heeft verzoeker een nieuwe voogd, die in zijn aanvullende opmerkingen van 24 juli 2023 bevestigt dat verzoeker recent is overgestapt van de leefgroep naar het zelfstandig wonen (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 11). Hij voegt toe dat een dienst contextueel ambulante begeleiding van het vzw De Patio geïnitieerd werd gezien verzoekers specifieke noden op vlak van cognitieve en sociaal-emotionele beperkingen en dat het al van bij de start duidelijk is dat verzoeker het moeilijk heeft zich wegwijs te maken in hun administratie. Voorts merkt hij op dat er nog geen recenter document van het CLB beschikbaar is, maar dat dit niet jaarlijks gebeurt gezien er een langere periode tussen de testen moet zitten om enige evolutie te kunnen waarnemen. Hij deelt ook mee dat verzoeker sinds twee jaar onder toezicht van de jeugdrechtbank staat naar aanleiding van verontrustend gedrag en omwille van de noodzaak om hem als minderjarige te beschermen. In bijlage voegt verzoekers voogd drie beschikkingen. Eerst was de jeugdrechtbank van Antwerpen bevoegd omwille van de woonplaats van de toenmalige voogd, maar na de aanstelling van zijn nieuwe voogd werd het dossier aan de jeugdrechtbank van Brugge overgemaakt bij beschikking van 19 juli 2023. Zijn voogd meent dat de noodzaak van de beschermingsmaatregel zeker gekoppeld is aan de beperkte cognitieve en sociaal-emotionele vaardigheden die door het CLB werden vastgesteld. Uit de beschikking van 20 december 2022 blijkt dat verzoeker vanuit Antwerpen werd overgeplaatst naar een leefgroep Patio, in Estas te Brugge. Uit de beschikking van 23 maart 2023 blijkt vervolgens dat aan verzoeker een *time-out* van twee weken opgelegd wordt in de instelling in Brugge. De sociale dienst geeft aan dat verzoeker niet in staat is redelijk te functioneren in een leefgroep, wat al zo bleek te zijn in Don Bosco Vremde en nu wederom het geval is in

Estas in Brugge. Verzoeker zou hervallen zijn in gekende patronen waarbij hij niet naar school gaat, weigert de structuur van de leefgroep te volgen en verbaal en fysiek agressief is. Verzoeker geeft zelf aan dat hij niet meer in een leefgroep wilt wonen, maar de piste van pleegzorg is niet vanzelfsprekend. Ter kabinetszitting getuigt de begeleidster van Estas dat zij merken dat verzoeker erg veel nood heeft aan voorspelbaarheid en helemaal blokkeert wanneer een detail niet gaat zoals het was voorzien. Zij voegt toe dat de leefgroep in Brugge mogelijks niet de omkadering kan bieden die verzoeker nodig heeft en zijn jeugdadvocaat merkt op dat hij beperkt is op alle vlakken. De rechtbank is van oordeel dat verzoeker moet leren omgaan met grenzen, zich moet houden aan de meest elementaire regels en anders moet reageren op onvoorziene situaties waardoor een time-out wordt opgelegd.

Het geheel van voorgaande elementen wijst wel degelijk op een bepaalde kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker die de beoordeling van de vraag of hij ingeval van terugkeer al dan niet problemen zal/kan ondervinden omwille van zijn verblijf in Europa in sterke mate bepaalt. Het CLB-verslag dat ondersteund wordt door getuigenissen van zijn voogden, observaties van begeleiders en beschikkingen van de jeugdrechtsbank – zoals *supra* besproken – bevestigen dat verzoeker te kampen heeft met beperkte cognitieve vaardigheden en laag sociaal aanpassingsgedrag, wat overigens niet ontkend wordt door de commissaris-generaal. Waar de commissaris-generaal hieromtrent besluit dat verzoekers problematiek aantoont dat hij moeilijkheden heeft om zich aan te passen in België, waardoor hij niet aantoont dat hij vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, gaat zij voorbij aan de overige stukken die een zicht bieden op de evolutie die verzoeker heeft doorgemaakt ondanks zijn moeizame parcours.

Verzoekers verhoogde kwetsbaarheid ingevolge zijn beperkt cognitief vermogen en zijn laag sociaal adaptief gedrag dient immers samen bekeken te worden met de invulling die hij heeft gegeven aan zijn verblijf in België, alsook met zijn jonge leeftijd waarop hij Afghanistan heeft verlaten.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker Afghanistan ongeveer september 2019 (AD CGVS, Verklaring DVZ 17.11.20, punt 33) verlaten heeft en hij op dat moment de leeftijd had van dertien jaar. Hij is op dertienjarige leeftijd in België aangekomen en verblijft hier inmiddels bijna vier jaar. Hij bevindt zich meer dan vier jaar buiten Afghanistan en heeft heden de leeftijd van zeventien jaar. Zijn leeftijd wordt niet betwist.

Hoewel verzoeker vóór zijn vertrek uit Afghanistan op dertienjarige leeftijd al beperkt gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij het grootste deel van zijn puberteit, die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, buiten Afghanistan en in Europa doorgebracht. De jaren van adolescentie vormen tevens een belangrijke en bijzondere fase in de overgang naar volwassenheid, waar eigenheid, het vormen van een eigen identiteit, zelfbewustzijn en persoonlijke relaties een grote rol spelen.

Tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud deelt verzoeker mee dat hij naar school gaat in Oostende waar hij een opleiding volgt als keukenmedewerker. Hoe voegt toe dat hij in de vakanties werkt in een restaurant in Koksijde, waar hij moet opdienen (NPO II, p. 3-4). Voordien werkte hij ook in Antwerpen, in "Pizza Italia" in Mortsel waar hij pizza's moest maken (NPO II, p. 7). Hij vervolgt dat hij in zijn vrije tijd aan sport doet, zoals voetbal en fitness en dat hij met zijn vrienden steden of uitzichten bezoekt en foto's neemt (NPO II, p. 3-4). Zijn voogd wenst toe te voegen dat hij al drie jaar in België is, dat dit gepaard gaat met sociale problemen en dat hij zich moeilijker kan aanpassen aan nieuwe situaties, wat het ook moeilijk zal maken om zich in Afghanistan opnieuw aan te passen. Verzoeker verklaarde voorts dat hij in Afghanistan geen school heeft gelopen (NPO I, p. 6).

Uit wat hieronder blijkt, schetsen de verschillende getuigenissen en stukken de omstandigheden en positieve evolutie van verzoeker en zijn verblijf in België. Gelet op de uiteenlopende profielen van de opstellers ervan, alsook het feit dat deze documenten verschillende omstandigheden toelichten, kan hieraan een zekere bewijswaarde inzake het voorgehouden profiel worden toegekend. Uit de verschillende stukken blijkt immers wat volgt.

Uit de schoolattesten blijkt dat verzoeker voor het schooljaar 2021-2022 ingeschreven was als leerling in het onthaaljaar voor anderstalige nieuwkomers bij de Sint-Willebrord-Heilige Familie school te Berchem en voor het schooljaar 2022-2023 ingeschreven was als leerling in het tweede jaar opleidingsfase basis horeca bij het sbso Ter Zee in Oostende (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 9). In het CLB-verslag wordt er, naast zijn cognitieve en gedragsproblemen, opgemerkt dat hij, hoewel hij soms moeite heeft om op school te geraken, school erg belangrijk vindt, actief de lessen mee volgt en plezier vindt in het leren lezen. Deze vaststellingen worden bevestigd door verzoekers leerlingenbegeleider van Ter Zee in Oostende die verklaart dat hij een gemotiveerde en goede werker is (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 10). Hij getuigt dat hoewel verzoeker veel moeilijkheden heeft om op school te geraken en hij het moeilijk heeft met het gebrek aan informatie over zijn lopende asielprocedure, hij zeer beleefd en gedreven is in de taken die hij moet uitvoeren. Hij bevestigt dat de school aan de slag is gegaan met Solentra om een afspraak vast te leggen zodat hij kan praten over de frustraties en gevoelens die hij heeft.

Ook verzoekers twee voogden leggen getuigenissen af over zijn schoolprestaties alsook over zijn inzet op de arbeidsmarkt als student. Verzoekers eerste voogd getuigt, zoals *supra* reeds werd uiteengezet, dat verzoeker het moeilijk heeft in de leefgroepen, maar erkent dat hij een lange en traumatische tocht heeft afgelegd waarbij hij er alleen voor stond en zelf zijn eigen oplossingen moest vinden (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 10). Zij verklaart dat hij graag naar school gaat, er een goed contact met de leerlingenbegeleiding is en hij daar de kans krijgt om te praten over wat hem bezig houdt. Omdat zijn stress hem vaak belette goed te presteren op school en omdat er indicaties waren dat hij sociaal-emotioneel en mentaal beperkingen heeft, werd besloten hem in te schrijven in het buitengewoon secundair onderwijs, waar hij extra individuele aandacht en zorg krijgt en een opleiding tot keukenhulp volgt. Hoewel hij eerst niet wou ingaan op een hulpverleningsaanbod voor zijn psychische en gedragsproblemen, staat te lezen dat er vanaf september 2023 een psychologisch ondersteuningsprogramma wordt opgezet met de school en Solentra. Zijn voogd voegt toe dat hij door zijn overplaatsing naar Brugge dichterbij de buurt van zijn vast netwerk was, dat bestaat uit twee volwassen Afghaanse vrienden die reeds langer in België verblijven, in Oostende wonen, werk hebben en Nederlands spreken. Hij neemt een voorbeeld aan hen en kwam via hen terecht op zijn studentenjobs in Oostende en Koksijde. Zij stelt dat hoewel een optie tot pleegzorg meer op maat zou zijn voor verzoeker en dit onderzocht werd, dit omwille van administratieve hindernissen onmogelijk bleek te zijn. Ze vervolgt dat hij ondertussen verhuisd is naar een eigen kleine woning via begeleid zelfstandig wonen in Torhout. Volgens haar heeft verzoeker ondertussen een redelijk westerse levensstijl aangenomen, doet hij niet volledig mee aan de ramadan, heeft hij Belgische vrienden en een Belgisch vriendinnetje en hoopt hij hier zijn leven verder te kunnen uitbouwen. Verzoekers nieuwe voogd bevestigt in zijn aanvullende opmerkingen van 24 juli 2023 dat verzoeker recent is overgestapt van de leefgroep naar het zelfstandig wonen en stipt aan dat hij samen met verzoeker geprobeerd heeft contact te leggen met zijn vader, maar dat dit niet gelukt was (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 11). Hij bevestigt dat verzoeker reeds heeft gewerkt in een restaurant in Koksijde, een pizzeria en een café en dat hij hiervoor een CV heeft opgesteld dat wordt gevoegd in bijlage. Hij voegt tevens bewijzen toe van de uitbetaling van verzoekers loon in juli 2022, augustus 2022 en juni 2023.

Verzoekers ex-individuele begeleidster getuigt voorts dat zij verzoeker tweeënhalf jaar heeft mogen begeleiden in het Jongenstehuis van Don Bosco Vremde (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 10). Zij benadrukt dat verzoeker, van zodra ze hem leerde kennen, klaarstond om de taal te leren en zelf een notitieboekje had samengesteld met basiszinnen. Zij vervolgt dat zij en verzoeker, ondanks dat dit voor hem moeilijk was, een vertrouwensband ontwikkelden en dat hij haar vaak vragen stelde over integratie en de regels in België en hoe hij zich het best moest gedragen in bepaalde situaties. Zij preciseert verder dat hoewel hij zich veel zorgen maakt over zijn situatie en die van zijn familie, hij belang hecht aan zijn school en probeert zijn best te doen. Zij omschrijft verzoeker als een persoon met een goed gevoel voor humor, die zich hoe dan ook blijft inzetten voor zijn integratie in België, desondanks dat hij nog niets van zekerheid heeft. Zij voegt toe dat hij op korte tijd en op jonge leeftijd zeer zelfstandig werd, dat hij zich inzette om studentenwerk te vinden ongeacht de verre afstand, dat hij met verschillende werkgevers in contact is gekomen en dat hij het fijn vindt om nieuwe dingen bij te leren. In zijn vrije tijd droeg hij zijn steentje bij in de voorziening door geregeld een avondmaal klaar te maken voor de acht jongeren en de twee begeleiders en vond hij rust in sport, zoals fitness en cricket. Zij geeft aan dat hij openstaat voor psychologische hulp en dat hij gesprekken heeft gevoerd met de organisatie die deze ondersteuning aanbood. Hiervoor heeft hij enkele dagen van zijn zomervakantie opgegeven om geregeld van Oostende naar Antwerpen te reizen om opdrachten te vervullen. Ze besluit dat hij veel belang hecht aan het werken aan zijn toekomst.

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een functioneringsverslag van 18 december 2023 waarbij zijn klastitularissen van Ter Zee in Oostende benadrukken dat verzoeker op goede weg is. Zij stellen dat zij sinds september een positieve evolutie waarnemen, gezien hij elke dag aanwezig probeert te zijn en hij zijn best doet om mee te werken. Ze merken dat verzoeker het niet altijd makkelijk heeft, zo staat hij bijvoorbeeld op school op een dag dat er geen les is en is hij vaak te laat omwille van moeite met inschatten en plannen, alsook het lange traject dat hij moet afleggen, maar ze merken dat hij zich stilaan goed begint te voelen op school. Terwijl hij aanvankelijk aangaf dat hij geen vrienden wou maken omdat hij niet wist of hij kon blijven, heeft hij stap voor stap toch klasgenoten, leerkrachten en medeleerlingen toegelaten en onderhoudt hij positieve contacten met hen. Ze geven aan dat hij zijn uiterste best doet om Nederlands te leren en te praten en dat er een grote evolutie te merken is op vlak van zijn medewerking bij de theorielessen. Ze geven aan dat verzoeker wil leren hoe het alleen wonen werkt en bereid is hier samen met de leerkracht aan te werken. Hoewel verzoeker aanvankelijk zeer gesloten was en alle contact en hulp afwees, durft hij ondertussen samen met de leerkracht de stap zetten naar Solentra. Zij besluiten dat zij desondanks de hoge verwachtingen die aan verzoeker gesteld worden, het alleen wonen in een vreemd land op zijn zeventien jaar en de trauma's die hij heeft opgelopen in zijn jonge leven, een jongeman zien die heel hard zijn best doet om de trauma's te overwinnen en aan de verwachtingen te voldoen. Evengoed zien zij een jongen die door tegenslag en falen vaak even de moed opgeeft, maar waar hij op die momenten "verdween" durft hij nu te steunen op mensen in zijn omgeving. Ze geven toe dat verzoekers traject niet vlekkeloos verloopt, maar benadrukken de mooie positieve evolutie die zij gezien hebben. Volgens hen geeft verzoeker ook zelf aan dat hij zijn school wil afmaken na de leeftijd van 18 jaar.

Verzoeker werpt middels verschillende stukken die *supra* werden besproken een duidelijk zicht op de wijze waarop hij invulling geeft aan zijn leven in België en de mogelijke impact van zijn verblijf en activiteiten in België op zijn handelingen, gedragingen en overtuigingen alsook de mate waarin zijn activiteiten in België ertoe zouden kunnen leiden dat hij door de *de facto*-overheid in Afghanistan dan wel de lokale gemeenschap als verwesterd zal worden beschouwd of als iemand die de sociale, morele of religieuze normen heeft overschreden.

Ter terechtzitting neemt verzoeker graag het woord en vertelt hij in de Nederlandse taal, die hij goed beheerst, dat hij graag naar school gaat, dat hij probeert te werken in het weekend en in de toekomst graag in de horeca zou willen werken. Verzoekers voogd vestigt er nog de aandacht op dat zijn pupil, door zijn beperkte intellectuele capaciteiten, meer uitleg nodig had over de regels in België, maar dat hij een positieve evolutie heeft waargenomen. Hij vervolgt dat verzoeker zich ondertussen goed kan vinden in het begeleid zelfstandig wonen, dat hij er zelf in geslaagd is een studentenjob te vinden en dat hij in gesprekken omtrent geloof heeft aangegeven dat hij zijn vrijheid in het beoefenen hiervan zeer belangrijk vindt.

Uit het geheel van zijn verklaringen en de voorliggende elementen blijkt dat verzoeker al een heus parcours heeft afgelegd in België. Na de initiële moeilijkheden en gedragsproblemen blijkt dat verzoeker zich op heden wel degelijk probeert aan te passen aan de omstandigheden van zijn verblijf door op zoek te gaan naar de voor hem passende verblijfsvorm en psychologische hulp en hij actief deelneemt aan de Belgische samenleving via onder meer zijn schoolparcours en verschillende studentenjobs. Daarnaast kan er niet aan voorbijgegaan worden dat verzoeker is ondergedompeld in de Belgische samenleving en noodzakelijkerwijze met Belgische en/of Europese waarden en opvattingen werd geconfronteerd en dat hij hierbij gesteund wordt door zijn leerkrachten en begeleiders. Zo uit voorgaande elementen niet noodzakelijk blijkt dat hij zich daadwerkelijk westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt in die mate dat deze fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit, dient wel te worden vastgesteld dat hij tijdens zijn maatschappelijke participatie onmiskenbaar werd en wordt geconfronteerd met een Belgische of Europese manier van leven alsook de Belgische en Europese waarden en opvattingen, waaronder principes van (religieuze) verdraagzaamheid, gelijkheid tussen mannen en vrouwen en vrijheid van meningsuiting, en dit tijdens een cruciale fase in zijn ontwikkeling als adolescent waarin jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden. Er kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers actieve deelname aan de Belgische samenleving via zijn opleiding, zijn studentenjobs, zijn vrije tijd en het zich eigen maken van één van de landstalen, een impact heeft op zijn sociale ontwikkeling als minderjarige alsook de manier waarop hij zich gedraagt, wat het risico, dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen, in belangrijke mate verhoogt.

Het is aannemelijk dat verzoeker zich, gelet op zijn traject in België tot nu toe en de blootstelling aan de Belgische samenleving gedurende zijn verblijf alhier, onbewust 'Belgische of Europese' gedragingen, opvattingen en kenmerken eigen heeft gemaakt en dus zijn denken en doen gewijzigd heeft, zoals blijkt uit de hierboven besproken stukken van het rechtsplegingsdossier. Zijn *supra* besproken kwetsbare profiel kan in het licht van zijn aanpassingen aan de omstandigheden van zijn verblijf in België redelijkerwijze worden beschouwd als uitermate hinderlijk voor verzoeker om zich ingeval van terugkeer naar Afghanistan opnieuw aan te passen aan de aldaar geldende waarden en normen zoals vormgegeven door de taliban. Gelet op de positieve evolutie die verzoeker tijdens zijn bijna vierjarig verblijf in België als niet-begeleide minderjarige heeft meegemaakt, kan de commissaris-generaal niet worden bijgetreden in de stelling dat hij zich in België niet heeft kunnen aanpassen. Hierbij dient er nog aan te worden herinnerd dat uit de verschillende stukken blijkt dat verzoeker enorm veel belang hecht aan zijn vrijheid en hij beter functioneert als hij (begeleid) zelfstandig woont. Er kan dan ook aangenomen worden dat verzoeker, indien hij na zijn verblijf in België gedurende intussen bijna vier jaar, zou dienen terug te keren naar het huidige Afghanistan, alwaar het talibanregime sedert verzoekers vertrek een verregaande verstrenging en verandering van de sociale normen heeft opgelegd (zie *supra* de analyse van de actuele situatie in Afghanistan), omwille van zijn mentale toestand, zijnde zijn beperkt cognitief vermogen en laag sociaal aanpassingsgedrag, niet in de mogelijkheid zal zijn om "het spel te spelen".

In een identiteitsvormende fase van zijn leven werd verzoeker aldus blootgesteld aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die heden gelden in de Afghaanse samenleving onder het taliban-regime zoals hoger beschreven, wat het risico, dat hij in geval van terugkeer naar zijn herkomstland, zal worden gepercipieerd als aangetast door de Europese waarden en normen, in belangrijke mate verhoogt. Er kan worden aangenomen dat hij deze 'Europese' gedragingen, opvattingen en kenmerken, gelet op zijn zeer jonge leeftijd bij vertrek, het feit dat hij heden zeventien jaar oud is alsook zijn afwezigheid uit Afghanistan sinds meer dan vier jaar, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar Afghanistan de heersende verstrengde wetgeving, voorschriften, gebruiken, aanbevelingen, regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals heden vormgegeven door de taliban, in acht zal moeten nemen alsook de plaatselijke gebruiken en normen die onder het taliban-regime eveneens aanzienlijk werden aangescherpt. Tevens is het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en

normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer verzoeker hiermee niet vertrouwd is en deze ook niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin hij is opgegroeid, doch aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige *de-facto*-overheid, over het ganse Afghaanse grondgebied. Verzoeker, die Afghanistan vóór de machtsovername, ongeveer in september 2019, heeft verlaten, is in elk geval niet vertrouwd met de religieuze en maatschappelijke regels in Afghanistan die sinds de machtsovername aanzienlijk werden verstrengd. Dit verhoogt bijkomend het risico dat hij bij terugkeer door zijn gebrek aan vertrouwdheid met deze maatschappelijke realiteit de negatieve aandacht van zowel de lokale gemeenschap als de taliban zal trekken in geval van terugkeer.

Bij de beoordeling van de vrees moet rekening worden gehouden met de huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven.

Het is niet mogelijk om met zekerheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegeschreven verwestering of religieuze, morele en/of sociale normoverschrijding. De hierboven besproken objectieve landeninformatie wijst evenwel op “wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen.

Hoewel verzoeker verklaart dat hij nog contacten onderhoudt met zijn in Afghanistan verblijvende vader en moeder (NPO I, p. 5 en NPO II, p. 4) en hij dit ook bevestigt ter terechtzitting, dient het beginsel van eenheid van het gezin, dat zich in Afghanistan bevindt, te worden afgewogen tegen andere elementen die spelen in het belang van verzoeker, zoals zijn welzijn, sociale ontwikkelingen, veiligheid en opvattingen, die door de individuele omstandigheden en specifieke situatie van verzoeker *in casu* zwaarder doorwegen.

4.3.3.6. Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van verzoeker een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. In tegenstelling tot wat de commissaris-generaal voorhoudt, maakt hij, gelet op het geheel van bovenstaande elementen en de elementen eigen aan de situatie van verzoeker, aannemelijk dat de kans reëel is dat hij hetzij op doorreis, hetzij bij een terugkeer naar zijn regio van herkomst, zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan en dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij daarbij wordt gepercipieerd als een persoon die verwesterd is of de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden, onder meer omwille van zijn jonge leeftijd bij vertrek en de duur van zijn afwezigheid uit Afghanistan van meer vier jaar, zijn verblijf in België als niet-begeleide minderjarige vreemdeling sinds juni 2020, zijn beperkte cognitieve vaardigheden en zijn laag sociaal adaptatievermogen en zijn sociale ontwikkeling alhier tijdens een cruciale periode als adolescent die blijkt uit zijn eigen verklaringen ondersteund door getuigenissen van zijn leerkrachten en begeleiders.

4.3.4. Gelet op het geheel dat voorafgaat, met name verzoekers profiel en zijn individuele omstandigheden, cumulatief beoordeeld, gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het taliban-regime en met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten en het voordeel van de twijfel, kan in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

4.3.5. De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA *Country Guidance* van mei 2024 (p. 123) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *Country Guidance* van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

4.3.6. Gelet op het voorgaande wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.3.7. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde schendingen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juni tweeduizend vierentwintig door:

|                      |                                                 |
|----------------------|-------------------------------------------------|
| I. FLORIO,           | wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken, |
| C. VAN DEN WYNGAERT, | griffier.                                       |

|              |                |
|--------------|----------------|
| De griffier, | De voorzitter, |
|--------------|----------------|

|                     |           |
|---------------------|-----------|
| C. VAN DEN WYNGAERT | I. FLORIO |
|---------------------|-----------|